

Johes evangelia ad
celestia spe dominam
magistris nullas t.

Ephesus nunc alio loco
dicitur.

Pathmos insula

Diplis grat
sua latine

Diplis insula

Pathmos de cruce sic ad pathmos veniens i q solico xpi disciplo ad
epulu temp dominam impatoris missi e et i portu i agrilo qd
ipe die dnico mptus i spu magna atq archana de pntibus q futuro
vidit contempando et libri apocalypso scribens nob multa vidit
i eod deniq temp mo: tuo dominano i ephesu hodie atolepodiis
solice magne honorib' receptus e. qui du xpi hdm mirant' magne
pdiaret multa ex discipulis suis i hanc isula adferunt et mox
vii no loge a suo orado cstruxerunt i quoquid usq i hodie vna a ca
loeris hitat a a reuo nlla hites molestia sep i eona reit ad sustine
vnt q moxosa cu hilib' collibus i ca denc malleo: rpnitur nllie

Diplis de pathmo sic ad dipli puu accedim' Est sint dipli ore
sima latine q: sua e et viditate auersat id dipli nouat qz alda a mo
tiosa et iuc hitate pco i qua finis ab oriente videtur et sic ab ysa
q: ahuo habitata siluibus aptet.

Es alia parte h' ad ostium Cruffio isula iter itaomas pathmo
hilib' mont' cōspicitur. i cautu aliq scopoli apparet et
delata loge ca tpe ab hoib' quia i me opidi desolatu maifeste fuisse bi
de iic i domite lesse hanc delant. Et d' a ruffio sic d' a uate latie.

Est autem i hac lauea isula fuit iarus ctes et id iaru dca
ed' q mox offe' fesu nrauo elusa domo pua huc o'fule qui
reces vte exent itala aduatus Est q' mōtiosa valde et cauit apil'
q' de oriente ad gradum i loquidie velut vni' i mari ruolute nauis
deorsu eigit et i q' dno declinat. Cuiq' naute Ephesi atia maris apie
h' isule cōmittom nauis transcaut' riter. Sūt et in ea insulas et
incabiles rypas. Ipe suis cauitat' frequēantes et mibi mella.
valde nutritentes h' sic ena albi lachi liquoz illi accepto multiplicatē
fauit et cōstantib' mltit' in quo acate duo sunt oppida Est ad
orientē ipe mare videtur i mōte turris altissima que fanalle dca
eat i q' lunc oli pelloho episcopat' tpe b' vt trāseuntes saluaretur
omni ipe tota isulam no p' pccis p'pium hancure.

Et isula sequos mada q' pro
pe eigt' dipli a scopul' emda
ta et q' uo oli hitata c'piterat
ne ad solitudinē e' p'icta i q' s'p
in voce sonora siluoz p'bulat
sic ttoze vna cu' e' q' h' isinitis

Cruffio hilib'
mont' cōspicitur
continuat.

Cruffio insula.

Hic albi lachi li
quoz multiplicatē
fauant

Isura insula.

Mandua insula
a scopul' areolata

Πώς είδαν τη
Ρόδο οι
περιηγητές
του Μεσαίωνα

Σταυριάννα Τσαλίκη,
τμ. Γ4

Σχέδιο της
Ρόδου από
τον P. Belon
την εποχή
των Ιπποτών

Τα Δωδεκάνησα δεν αντιμετωπίστηκαν ποτέ από τους περιηγητές σαν μια νησιωτική οντότητα επιθυμητή προς επίσκεψη ή αναγνώριση. Ξεχωρίζουν τα κείμενα των P. Belon (1547), J. Palerne (1582), W. Lithgow (1610). Η παραμονή τους ολιγοήμερη τις περισσότερες φορές, οι περιγραφές τους (ως το 1522 περιορίζονται σε **ό,τι έχει σχέση με το Τάγμα των Ιπποτών και τα οικοδομήματά τους**, ενώ μετά την κατάληψη της νήσου από τους Οθωμανούς αναφέρονται στους κατοίκους, τις αγορές και το φρούριο) παραδίδουν μια αρκετά πλήρη εικόνα της πόλης της Ρόδου με πλήρη απουσία πληροφοριών για το υπόλοιπο νησί εκτός από το Μοναστήρι της Παναγιάς στη Φιλήρημο, τόπο προσκυνήματος και τάματος των ναυτικών. Το σχέδιο που αναπαράχθηκε επανειλημμένα και σε πολλές παραλλαγές ως και το 18ο αιώνα –από τις πρώτες αποτυπώσεις της πόλης και του λιμένα– είναι αυτό στο προσκυνηματικό χρονικό του Br. Breynndenbach, το πρώτο έργο που περιέχει εικόνες από τις πόλεις-λιμάνια στο θαλάσσιο δρόμο από τη Βενετία στα Ιεροσόλυμα.

DES
MONUMENS
DE RHODES,

DÉDIÉE A SA MAJESTÉ LE ROI DES PAYS-BAS.

PAR LE COLONEL ROTTIERS,

MEMBRE DE PLUSIEURS ACADÉMIES,
COMMANDEUR ET CHEVALIER DE DIFFÉRENS ORDRES.

BRUXELLES,

CHEZ Mme Ve A. COLINEZ, ÉDITEUR,

RUE DU GRAND HOSPICE, n° 4.

1830.

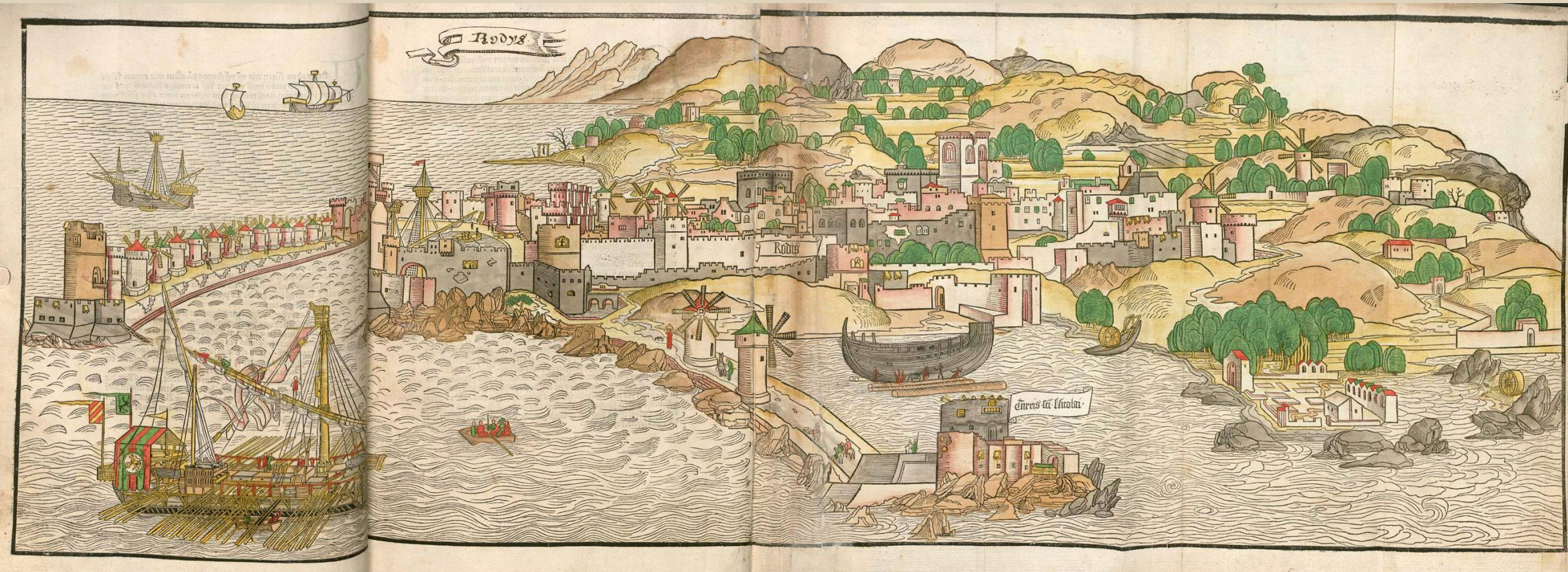

- Ο Φλαμανδός στρατιωτικός **Bernard Rottiers** (1771-1857) γεννήθηκε στην Αμβέρσα. Στη διάρκεια της καριέρας του, στην Αθήνα γνωρίστηκε με τον Γάλλο πρόξενο L. Fauvel και τον Αυστριακό πρόξενο G. Gropius που και οι δύο ήταν αναμεμειγμένοι με το εμπόριο αρχαιοτήτων. Με χρήματα του Rottiers και με την επιρροή των δύο διπλωματών οργανώθηκαν ανασκαφές στα περίχωρα των Αθηνών, οι τρεις τους μοιράστηκαν τα ευρήματα και ο Rottiers επέστρεψε με μερικές εξαιρετικής ποιότητας επιτύμβιες στήλες της κλασικής εποχής, οι οποίες αποτέλεσαν και την πρώτη συλλογή αρχαιοελληνικών αρχαιοτήτων αν και δηλώθηκαν «αγνώστου προελεύσεως...». Ο Rottiers έμεινε στη Ρόδο για έξι μήνες. Εργάστηκε σε μια έκδοση που **περιγράφει και απεικονίζει τα μεσαιωνικά μνημεία** των νησιών και αφιέρωσε λίγη προσπάθεια στη συλλογή αρχαιοτήτων

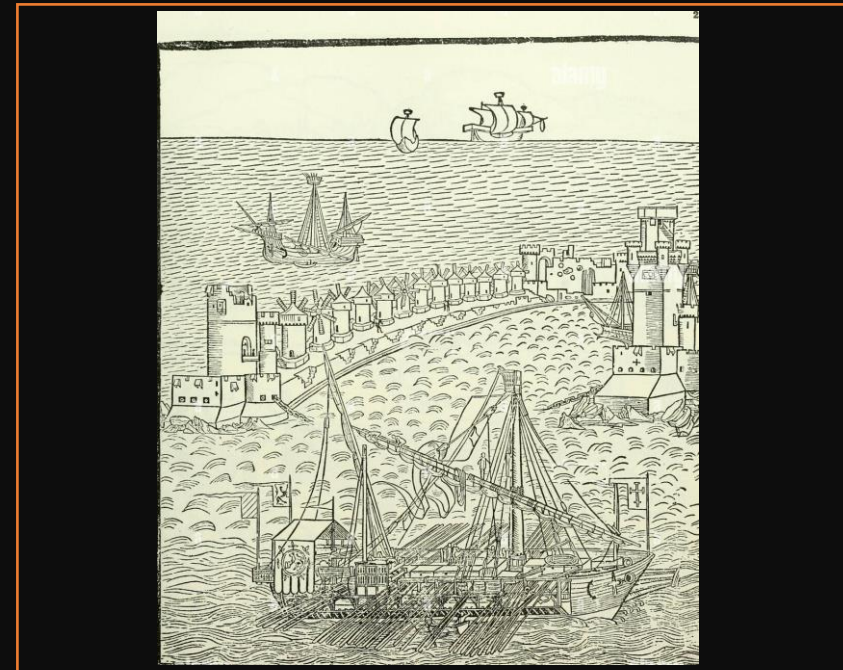

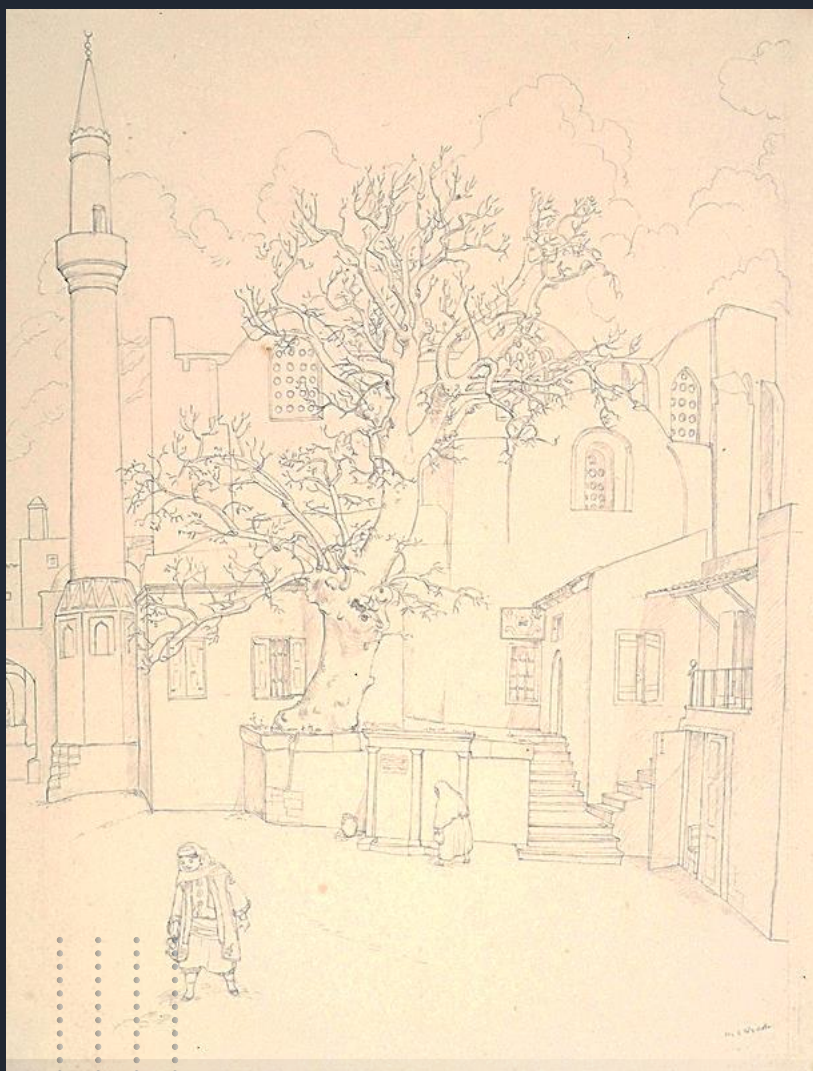
- Ο Φλωρεντίνος **Cristoforo Buondelmonti** (περ. 1385-περ. 1430), μοναχός και γεωγράφος, από αριστοκρατική οικογένεια, εγκαταστάθηκε στη Ρόδο στα 1406 όπου έμεινε περίπου για οκτώ χρόνια. Έμαθε ελληνικά, ταξίδεψε στην Κωνσταντινούπολη και τα επόμενα έξι χρόνια στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους και στην Κύπρο. Ο Buondelmonti συνέταξε σταδιακά το πρώτο νησολόγιο (isolario) και χάρτες για νησιά συνοδευόμενους με ιστορικά-γεωγραφικά κείμενα. Μετά τις περιηγήσεις του, στις αρχές του 15ου αιώνα, συνέθεσε το 1420 το «Βιβλίο των Νησιών», 79 χάρτες με νησιά και σημαίνουσες χερσαίες περιοχές στις ελληνικές θάλασσες. Περιέχονται εκτιμήσεις για τις κοινωνίες των νησιών, σκέψεις για την οθωμανική επέκταση, κρίσεις για την παρακμή των Ελλήνων, περιστατικά και στιγμιότυπα, περιγραφές κινδύνων στη ναυσιπλοΐα. Η πρώτη χειρόγραφη μορφή του πολύκροτου αυτού έργου με τους έγχρωμους χάρτες, συντάχθηκε περί το **1420** και γνώρισε παραλλαγές, πάντα σε χειρόγραφα, έως και τον 17ο αιώνα.

Bernard von Breydenbach: Η Ρόδος το 1483

- Ο ευγενής **Bernard von Breydenbach** (1454-1497) γεννήθηκε στο Στρασβούργο. Πραγματοποίησε το προσκυνηματικό του ταξίδι στους Αγίους Τόπους το 1483 με ενδιάμεσους σταθμούς σε λιμάνια στην Αδριατική, την Κέρκυρα, τη Μεθώνη, τον Χάνδακα, **τη Ρόδο** (18 Ιουνίου **1483**) και την Κύπρο. Η πρώτη έκδοση του εντύπου του κυκλοφόρησε το 1486 στα λατινικά, και αποτελεί το πρώτο ταξιδιωτικό έργο εμπλουτισμένο με ξυλογραφίες που αποδίδουν όψεις των πόλεων-σταθμών στη θαλάσσια διαδρομή από τη Βενετία έως την Ιερή Γη της Παλαιστίνης. Περιλαμβάνονται, εκτός από τις επτά πανοραμικές απόψεις (Βενετία, Παρέντζο, Κέρκυρα, Μεθώνη, Ηράκλειο, Ρόδος, Ιερουσαλήμ), χαρακτηριστικά με μορφές Σαρακηνών, Εβραίων, Ελλήνων, Σύρων, Αβυσσηνών και Τούρκων, άποψη του Παναγίου Τάφου, σχέδια ζώων (καμηλοπάρδαλη, μονόκερος και δρομάδα καμήλα) και πίνακες με στοιχεία από το αραβικό, εβραϊκό, συριακό, κόπτικο, αιθιοπικό, αρμένικο και ελληνικό αλφάβητο.

- Η αυστριακής καταγωγής καλλιτέχνης **Maria Elisabeth Wrede** (1898-1981) έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της στο Παρίσι. Σε νεαρή ηλικία ταξίδεψε και στη Ρόδο, όπου εκπόνησε σχέδια με μολύβι και άλλα με μολύβι και υδατόχρωμα, που συνθέτουν ένα σπάνιο και θαυμάσιο Λεύκωμα. Στα θέματά του συγκαταλέγονται τοπία στην εξοχή, συνοικίες της πόλης της Ρόδου, το λιμάνι, ο κεντρικός εμπορικός δρόμος στην παλιά πόλη, καφενεία, ξυλόφουρνος, τεμένη, ενδυμασίες γυναικών και ο αργαλειός.

